

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/41/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2322011508
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2322011508.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Pavla Macháča a členov senátu JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Andrey Kondllovej, v trestnej veci obžalovaného A. B. C., nar. XX. XXXXXX XXXX v D., trvalé bydlisko E. XXXX/XX, D., pre prečin ublíženia na zdraví § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona účinného do 05.08.2024 s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h) Trestného zákona, o odvolaní prokurátorky Okresnej prokuratúry Galanta a obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo 6. septembra 2024, č. k. 14T/58/2022-347, na verejnom zasadnutí konanom 24. júna 2025 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolania prokurátorky Okresnej prokuratúry Galanta a obžalovaného A. B. C. zamietajú.

odôvodnenie:

- Okresný súd Galanta (ďalej len okresný súd) rozsudkom zo 6. septembra 2024, č. k. 14T/58/2022-347 (ďalej len napadnutý rozsudok), uznal A. B. C. (ďalej len obžalovaný) za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona účinného do 05.08.2024 (ďalej len Tr. zák.) s poukazom na ust. § 138 písm. h) Trestného zákona na skutkovom základe tam uvedenom.
- Okresný súd za to obžalovanému uložil podľa § 157 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. k), písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov, ktorého výkon mu podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmenečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu na 12 (dvanásť) mesiacov. Súčasne mu podľa § 61 ods. 1, ods. 2, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov.
- Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní a poučení o opravnom prostriedku si prokurátorka ponechala lehotu na podanie odvolania, pričom následne podaním doručeným okresnému súdu 9. septembra 2024 zahlásila voči rozsudku odvolanie čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného. Obžalovaný zahlásil voči rozsudku odvolanie ihneď do zápisnice.
- Prokurátorka zahlásené odvolanie odôvodnila dodatočným písomným podaním doručeným okresnému súdu 8. novembra 2024, v ktorom uviedla, že sa s postupom súdu čo do uloženia trestu odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s podmenečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 12 mesiacov nestotožňuje, uloženie trestu považovala za neprimerane mierny, vzhľadom na okolnosti prípadu, jeho následok, pohnútku, osobu a pomery páchatel'a, možnosť jeho nápravy, teda za uložený v rozpore s ust. § 34 ods.1, ods. 4 Tr. zák. Citujúc ust. § 34 ods. 1, ods. 2. ods. 3 a ods. 4 Tr. zák. prokurátorka argumentovala, že podľa jej názoru sa cit. ust. zákona okresný súd pri ukladaní trestu dostatočne neriadil. Z jednotlivých okolností prípadu je nepochybné, že obžalovaný počas celého prípravného konania sa k trestnej činnosti nepriznal, neuznal vinu, podotkol však, že tejto situácie mu je ľúto a jeho reakcia bola taká ako bola a nie je si vedomý, že by bol niečo podcenil. Naopak, obžalovaný v prípravnom konaní využil riadny opravný prostriedok a proti uzneseniu o vznesení obvinenia si podal prostredníctvom zvolenej obhajkyne sťažnosť, ktorá bola z procesných dôvodov

prokurátorom zamietnutá ako nedôvodná. Poškodená pri výsluchu v prípravnom konaní uviedla, že obžalovaný jej z vlastnej iniciatívy uhradil 500 € po dobu 6 mesiacov. Samotný postoj obžalovaného k trestnej činnosti okresný súd v napádanom rozhodnutí nesprávne vyhodnotil keď uviedol, že zohľadnil postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti, ku ktorej sa od začiatku priznával a lutoval ju. Teda okresný súd za takto reálne zistiteľných skutočností z vyšetrovacieho spisu, nemal túto skutočnosť zohľadniť v prospech obžalovaného.

4.1. Prokurátorka ďalej argumentovala, že skutok, pre ktorý bola na obžalovaného podaná obžaloba spočíval v spôsobení ťažkej ujmy na zdraví poškodenej (chodkyňa vo vyššom veku) a to z dôvodu porušenia dôležitej povinnosti vyplývajúcej z blanketovej normy, konkrétne zákona o cestnej premávky (§ 4 ods. 1 písm. c) zákona č. 8/2009 Z. z. venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke, § 4 ods. 1 písm. e) z. č. 8/2009 Z. z. dbať na zvýšenú opatrnosť voči cyklistom a chodcom, najmä deťom, osobám so zdravotným postihnutím, osobitne voči osobám, ktoré používajú bielu palicu, a starým osobám a § 4 ods. 1 písm. f) z. č. 8/2009 Z. z. dať prednosť chodcovi, ktorý vstúpil na vozovku a prechádza cez priechod pre chodcov, pritom ho nesmie ohroziť, to neplatí pre vodiča električky), pričom sa jedná o porušenie pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom, ktorým je v tomto konkrétnom prípade porušenie pravidiel cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda, pri ktorej sa inému ublíži na zdraví alebo sa inému spôsobí škoda na majetku, alebo nesplnenie si povinností účastníka dopravnej nehody alebo škodovej udalosti (§ 137 ods. 2 písm. c) z. č. 8/2009 Z. z.) a ohrozenie chodca, ktorý vstúpil na vozovku a prechádza cez priechod pre chodcov (§ 137 ods. 2 písm. t) z. č. 8/2009 Z. z.). Súd vo svojom rozhodnutí bagatelizoval túto trestnú činnosť na úseku dopravy, pričom neprikladal dôraz najmä na samotné okolnosti danej dopravnej nehody, kedy obžalovaný jedným konaním porušil až 5 pravidiel na úseku v cestnej premávky. Aj napriek oboznámenému znaleckému posudku znalca MUDr. Chomču na hlavnom pojednávaní 6. septembra 2024 súd nezohľadnil pri výmere trestu následok vzniknutý konaním obžalovaného a to, že predmetné zranenia pravdepodobne zanechajú trvalé následky, obmedzenie pohyblivosti v bedrovom kĺbe a mali by vplyv na každodennú činnosť poškodeného. Trvalé následky sa jednoznačne dajú zhodnotiť až rok po úraze. Súd mal dostatok priestoru uvedenú skutočnosť zisťovať, keďže prvé hlavné pojednávanie v predmetnej veci sa konalo ešte 19. mája 2023. Zo správ na obžalovaného možno vyabstrahovať, že tento nebol doposiaľ súdne trestaný (nemá záznam v odpise registra trestov) čo preukazuje jeho bezúhonnosť. Avšak z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov vyplýva, že bol od roku 2017 doposiaľ (teda aj po spáchaní skutku, pre ktorý na neho bola podaná obžaloba) priestupkovo prejednávaný 16-krát (čo je zrejmé z priloženej aktualizácie z ústrednej evidencie priestupkov), pričom vo všetkých prípadoch a jednalo o priestupky na úseku cestnej premávky. Z výpisu z evidenčnej karty vodiča je evidentné, že v blokovanom konaní bol obžalovaný doposiaľ postihnutý 35-krát (čo je zrejmé z priloženej aktualizácie z evidenčnej karty vodiča) a to od roku 2006 do roku 2024. Ďalej prokurátorka poukázala na to, že 16-krát bol blokovo postihnutý pre prekročenie rýchlosti (§ 16 ods. 4 z. č. 8/2009 Z. z.), takmer každý rok od roku 2009 do roku 2019, pričom v jednom roku 2013 až 4-krát, 3-krát v rokoch 2018, 2020, 2021 pre držanie v ruke alebo obsluhu telefónneho prístroja počas vedenia motorového vozidla (§ 4 ods. 2 písm. m) zákona č. 8/2009 Z. z.), 3-krát v rokoch 2012, 2016, 2020 pre nedodržanie pokynu vyplývajúceho z dopravného značenia (§ 3 ods. 2 písm. b) z. č. 8/2009 Z. z.), 2-krát v rokoch 2014, 2016 za zákaz znížiť náhle rýchlosť jazdy alebo náhle zastaviť, ak to nevyžaduje bezpečnosť cestnej premávky (§ 4 ods. 2 písm. l) zákona č. 8/2009 Z. z.) a ďalšie priestupky. V správnom konaní bol prejednávaný 1-krát v roku 2008 pre prekročenie povolenej rýchlosti (§ 15 ods. 4 zák. č. 315/1996 Z. z.). V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na tú skutočnosť, že obžalovaný bol v blokovanom konaní riešený aj 11. novembra 2021 za priestupok a to pre držanie v ruke alebo obsluhovanie telefónneho prístroja počas vedenia motorového vozidla (§ 4 ods. 2 písm. m) z. č. 8/2009 Z. z.), teda ani nie mesiac pred spáchaním skutku, pre ktorý bola na obžalovaného podaná obžaloba (skutok z 1. decembra 2021).

4.2. Ďalej prokurátorka v odvolaní argumentovala tým, že aktualizáciou evidenčnej karty vodiča bolo okrem toho zistené, že obžalovaný v páchaní priestupkov, pre ktoré bol postihnutý aj naďalej pokračuje, pretože v evidenčnej karte vodiča má od 11. novembra 2021, ďalšie 3 priestupky spáchané v dňoch 22. júla 2022, 4. decembra 2022 a 26. septembra 2024 riešené v blokovanom konaní, konkrétne pre držanie v ruke alebo obsluhovanie telefónneho prístroja počas vedenia motorového vozidla (§ 4 ods. 2 písm. m) zák. č. 8/2009 Z. z.), pre prekročenie rýchlosti (§ 16 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z.) a jazdu s vozidlom bez použitia bezpečnostného pásu (§ 8 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z.). Aktualizáciou v ústrednej evidencii priestupkov bolo zistené, že okrem priestupkov z 22. júla 2022, 4. decembra 2022 a 26. septembra 2024, ktoré sa zhodujú a evidenciou priestupkov v evidenčnej karte vodiča má aj priestupky uložené mestskou políciou zo 6. júna 2017 (poškodzovanie alebo zabratie verejného priestranstva), z 19. mája 2020 (zákaz vjazdu § 3 ods. 2

písm. b) z. č. 8/2009 Z. z.). a z 9. decembra 2022 (zákaz vjazdu § 3 ods. 2 písm. b) z. č. 8/2009 Z. z.), čo je zrejme z priloženej aktualizácie z evidenčnej karty vodiča. Analýzou konkrétnych relácií na obžalovaného je možné jednoznačne konštatovať, že v jeho osobe sa jedná o vodiča nezodpovedného, nedisciplinovaného, ktorý sa dlhodobo dopúšťa opakovane či už rovnakých alebo ďalších priestupkov. Jeho obraz ako vodiča v cestnej premávke jednoznačne svedčí o tom, že prejednanie priestupkov tzv. od stola, teda bez prejednaní vecí v správnom konaní (okrem jedného priestupku z roku 2008) nemajú pre neho žiadny výchovný účinok, tzn. nemajú pre neho odstrašujúci charakter so zdvihnutým varovným prstom. Je evidentné, že s obžalovaným boli všetky priestupky riešené tou „jednoduchšou cestou“, vystavením blokov a uhradením finančnej pokuty. Je v tomto smere zarážajúce, že aj napriek tomu, že sa voči nemu ešte stále vedie súdne konanie pre dopravnú nehodu (skutok z 1. decembra 2021), pričom mu nebolo zadržané vodičské oprávnenie, tak nevedie riadny život, vymyká sa riadnemu dodržiavaniu pravidiel v cestnej premávke, tieto neustále porušuje, má k nim laxný až ľahostajný prístup. Uvedené vyplýva aj z naposledy spáchaného priestupku z 26. septembra 2024, teda iba 20 dní po vyhlásení napadnutého rozsudku. Vzhľadom na povahu tohto trestného činu, objektom ktorého je ochrana ľudského zdravia a mieru akou bol dotknutý verejný záujem, sa s rozhodnutím okresného súdu čo do uloženého trestu odňatia slobody (najnižšia možná hranica jeho uloženia) nie je možné stotožniť, nakoľko jeho závažnosť odôvodňuje záver, že na ochranu spoločnosti je potrebné na páchatel'a tohto trestného činu pôsobiť primeraným trestom a zodpovedajúcim požiadavkám v zmysle § 34 Tr. zák. Obžalovaný pri dopravnej nehode nedal prednosť poškodenej prechádzajúcej po prechode pre chodcov, na ktorú reagoval oneskorene, pretože nesledoval dostatočne pozorne situáciu na komunikácii a preto došlo k dopravnej nehode. Obžalovaný takto vzbudil pochybnosti o jeho schopnosti viesť bezpečne motorové vozidlá, čo preukazuje aj doterajší spôsob života, keď neustále, aj po rozhodnutiach vo veci samej, síce neprávoplatných, recidivuje v rámci priestupkov, čo podľa prokurátorky odôvodňuje záver, že pre ochranu spoločnosti je potrebné, aby mu bol uložený spravodlivý trest odňatia slobody.

4.3. Ďalej prokurátorka argumentovala, že ust. § 39 Tr. zák. je fakultatívny inštitút trestného práva, že negatívna sankcia (trest), ak má byť účinná, musí byť sprevádzaná sankciou pozitívnu (odmenou), teda mal by byť pre páchatel'a citelný, nasledovať čo najrýchlejšie po previnení a byť až na výnimku istý. Podľa mienky prokurátorky úvahy a skutkové závery okresného súdu ohľadom tohto inštitútu, v napádanom rozsudku nie sú správne. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá prakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Medzi skutočnosťami, na ktoré by v záujme individualizácie trestu mal súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadať, patria napríklad spôsob spáchania činu a jeho následok, miera zavinenia, pohnútky, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatel'a, pomery páchatel'a (majetkové, osobné, rodinné pomery, zdravotný stav páchatel'a a jeho rodiny) či možnosť jeho nápravy. Tak ako pri rozhodovaní o vine, aj pri rozhodovaní o treste sa vnútorné presvedčenie súdu vytvára na základe logického úsudku, na zodpovednom a starostlivom zhodnotení každej z okolností prípadu individuálne aj v ich vzájomných súvislostiach a v súhrne. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 13. mája 2014, sp. zn. 4To 7/2013).

4.4. Na záver prokurátorka uviedla, že okresným súdom uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 12 mesiacov je neprimerane mierny, zároveň v rozpore so zásadami na ukládanie trestov v zmysle § 34 Tr. zák., že iba pri striktnom dodržaní týchto ustanovení môže byť uložený trest dostatočne spravodlivý a zohľadňujúci všetky kritériá pre ukládanie trestu s poukazom na účel trestu a individuálnu a generálnu prevenciu, zohľadňujúci charakter trestnej činnosti, následok a predchádzajúci život obžalovaného. Z uvedených dôvodov navrhla, aby Krajský súd v Trnave (ďalej len krajský súd) v zmysle ust. § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku (ďalej len Tr. por.), zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a aby v zmysle ust. § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovanému uložil primeraný, zákonný a spravodlivý trest, za ktorý možno v danom prípade považovať trest odňatia slobody v trvaní minimálne 14 mesiacov, s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov, pri zachovaní trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 2 roky a 6 mesiacov, príp. jeho uložení v ešte vyššej miere.

5. Obžalovaný zahlásené odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne prof. JUDr. Miroslavy Vráblovej, PhD. (ďalej len obhajkyňa) písomným podaním doručeným okresnému súdu 6. marca 2025,

v ktorom upresnila, že dôvody odvolania smerujú proti výroku o treste, ako aj proti konaniu, ktoré mu predchádzalo.

5.1. V odvolaní obhajkyňa uviedla, že považuje napadnutý rozsudok v časti výroku o treste za neprimerane prísny, lebo obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný, ani trestne stíhaný, ku spáchaniu skutku sa priznal, jeho spáchanie úprimne oľutoval, poškodenej sa ospravedlnil a dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu poškodenej, bez ďalšieho jej dokazovania a skúmania, z čoho je zrejmé, že si je vedomý závažnosti následkov svojho konania. Obžalovaný prevzal plnú zodpovednosť a urobil všetko preto, aby odstránil všetky negatívne následky, ktoré sa odstrániť dali, pričom vedie usporiadaný život. Dlhé roky bol zamestnávateľom desiatok osôb (viac ako 40 osôb), ktoré boli odkázané a závislé od jeho podnikateľskej činnosti. Z titulu svojej činnosti (stavebná činnosť) najazdil autom tisíce kilometrov po cestách, je držiteľom vodičského oprávnenia a jazdí motorovým vozidlom viac ako 50 rokov. Žiaľ, na úseku cestnej dopravy spôsobil počas tejto doby (50 rokov) viaceré priestupky. Skutok, ktorý sa stal bol dopravnou „nehodou“ a bol spáchaný z nedbanlivosti. Na hlavnom pojednávaní v rámci záverečnej reči obhajcu súdu ponúkol možnosť, aby mu bol uložený trest odňatia slobody, ktorého výkon bude podmienene odložený, a to v akejkoľvek výmere, s prosbou o neuloženie trestu zákazu činnosti, nakoľko vodičský preukaz potrebuje jednak z dôvodu jeho zdravotného stavu, ale tiež kvôli pracovným cestám k stavbám do zahraničia. V súvislosti s vyššie uvedeným poukázala obhajkyňa na to, že podmienene odsúdenie vychádza z predpokladu, že samotné trestné stíhanie páchatelia, negatívne zhodnotenie jeho osoby a činu rozsudkom, hrozba budúceho prípadného výkonu trestu, obmedzenia a podmienky týkajúce sa správania odsúdenia i prípadné výchovné pôsobenie toho, kto prevzal záruku za jeho nápravu, či vykonáva dohľad (ak bol uložený), môžu mať samy o sebe z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie účinky, ktoré má inak len výkon uloženého trestu. Obhajkyňa sa domnieva, že uloženie trestu odňatia slobody, ktorého výkon je podmienene odložený, kedy obžalovaný musí viesť v skúšobnej dobe riadny život (teda nedopúšťať sa trestnej činnosti, ani priestupkov, či iného protiprávneho konania), pod hrozbou následného nariadenia výkonu uloženého trestu, je dostatočným mementom pre neho, aby v budúcnosti viedol riadny život, nedopúšťal sa žiadneho protiprávneho konania, osobite priestupkov na úseku dopravy. I v rozhodovacej činnosti Krajského súdu Trnava v obdobnej, hoci menej závažnej veci (sp. zn. 6To/88/2023, rozhodnutie z 23.11.2023) súd vyhodnotil, že uloženie trestu odňatia slobody, ktorého výkon bol podmienene odložený, je dostatočné.

5.2. Uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov považuje obhajkyňa za neprimerane prísne predovšetkým v kontexte toho, že uloženie tohto trestu nie je obligatórne a tiež že súdna prax v jeho ukladaní/neukladaní nie je v tomto smere jednotná. Vychádzajúc z toho, že účelom trestu zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá je najmä zamedziť opakovaniu trestnej činnosti a jeho uloženie je dôvodné tam, kde páchatel trestného činu v doprave vyvolá závažnú pochybnosť o svojej vodičskej spôsobilosti alebo spôsobilosti na vedenie motorových vozidiel. Jazda obžalovaného sa nevyznačovala agresivitou, nepoužil pred jazdou alkohol, ani iné látky obmedzujúce pozornosť vodiča. Domnieva sa, že oneskorená reakcia na dopravnú situáciu na ceste u obžalovaného nevyvoláva závažné pochybnosti o jeho spôsobilosti k riadeniu motorových vozidiel. Práve naopak, obhajkyňa je presvedčená, že vzniknutá situácia ho bude nútiť, aby opatrnejšie pristupoval k riadeniu motorového vozidla.

5.3. Obhajkyňa sa tiež vyjadrila k odvolaniu prokurátorky uvádzajúc, že podľa nej stanovisko a záverečný návrh prokuratúry jednoznačne odráža v oblasti trestania „punitívne“ naladenie spoločnosti a orgánov aplikácie práva, kedy vnímajú trestné právo najmä cez jeho represívnu funkciu. Dovolila si podotknúť, že najdôležitejšou funkciou trestného práva je ochranná funkcia a v oblasti ukladania sankcií postupne dochádza k prechodu od retributívnej justície k restoratívnej justícii. O uvedenom svedčí nielen legislatívna činnosť zákonodarcu, ale aj rozhodovacia činnosť súdov, kedy preferujú alternatívne tresty a alternatívne spôsoby riešenia trestných vecí prostredníctvom odklonov v trestnom konaní.

5.4. K argumentom Okresnej prokuratúry Galanta ohľadom postoja obžalovaného k žalovanej trestnej činnosti obhajkyňa uviedla, že obžalovaný od začiatku trestného stíhania prejavil ľútosť nad spáchaným skutkom (vo výpovedi obvineného z 25. augusta 2022 vyslovil, že mu je to veľmi ľúto), následne na hlavnom pojednávaní 6. septembra 2024 sa k spáchaniu skutku priznal, jeho spáchanie úprimne oľutoval (vo výpovedi na hlavnom pojednávaní 6. septembra 2024, v rámci využitia práva posledného slova), urobil vyhlásenie o vine. Postoj obžalovaného je zrejmý aj z jeho správania sa po spáchaní činu, keď ihneď zavolať pomoc poškodenej a zabezpečil tak jej okamžitú hospitalizáciu, poskytol maximálnu súčinnosť, poškodenej začal uhrádzať 500€/mesačne po dobu 6 mesiacov na zdravotné potreby a liečebné náklady bez akéhokoľvek dokazovania, či skúmania. Obžalovaný uhradil poškodenej celkovo sumu 8.724,10 € z titulu bolestného a Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. náklady zdravotnej starostlivosti vynaložené na liečbu poškodenej D. D. vo výške 2.354,03 €. Obžalovaný si je vedomý

závažnosti následkov svojho konania a prevzal plnú zodpovednosť a urobil všetko preto, aby odstránil všetky negatívne následky, ktoré sa odstrániť dali. Považuje za správne a spravodlivé, aby súd zohľadnil vyššie prezentovaný postoj obžalovaného k trestnej činnosti. Obhajkyňa pokladá za absolútne neprijateľné, aby samotné kladné hodnotenie postoja obžalovaného k žalovanej trestnej činnosti bolo podmienené tým, že nevyužije svoje zákonné práva v trestnom procese, napr. právo na podanie sťažnosti voči uzneseniu o vznesení obvinenia. Pri objektívnom pohľade do vyšetrovacieho spisu je totiž tiež zistiteľné, že poškodená bola oblečená v čiernom odeve bez reflexných prvkov, priechod pre chodcov nebol dostatočne osvetlený, na inkriminovanom mieste bola tma, preto z hľadiska využitej procesnej obrany obžalovaného bolo celkom prirodzené zamýšľať sa nad tým, či obžalovaný ako vodič motorového vozidla vôbec mohol zrážke zabrániť.

5.5. Pokiaľ ide o okolnosti dopravnej nehody a vzniknutým následkom, na ktoré poukazovala prokuratúra, k nim obhajkyňa dôrazne upozornila na fakt, že na túto okolnosť nie je možné prihliadnuť. Pri osobitnom kvalifikačnom znaku v § 139 zákon uvádza, že uvedené ustanovenie sa nepoužije, ak trestný čin nebol spáchaný v súvislosti s postavením, stavom alebo vekom chránenej osoby. Pri tomto trestnom čine zavinenom z nebanlivosti je v podstate nepreukázateľné, že trestný čin bol spáchaný v súvislosti s chránenou osobou. Uvedenú okolnosť nemožno obžalovanému pričítať, nakoľko bola len náhoda, že zrazenou osobou bola chodkyňa vyššieho veku, teda chýbalo zavinenie vo vzťahu k chránenej osobe.

5.6. Vo vzťahu k namietanej absencii zohľadnenia okolnosti danej nehody, kde prokuratúra vidí porušenie až 5 pravidiel na úseku v cestnej premávke, obhajkyňa uviedla, že okolnosti dopravnej nehody je nutné hodnotiť komplexne, teda nielen upozorňovať na tie, ktoré sú v neprospech obžalovaného, ale prihliadnuť na všetky okolnosti spáchaného skutku. Obžalovaný naďalej zotrváva na svojom stanovisku, že sa riadne venoval šoférovaniu, mobil nepoužíval, vo vozidle bol sám, čiže sa plne koncentroval na jazdu. Jazdil rýchlosťou 40 až 50 km/hod. na vozidle s dobrým technickým stavom. Táto skutočnosť vyplýva aj z kamerového záznamu, že vozidlo obvineného išlo relatívne pomaly (zhodne konštatuje aj prokuratúra v rozhodnutí o sťažnosti). Chodkyňu zaregistroval neskôršie, nakoľko bola tma, viditeľnosť bola ako za tmy bez hmlы. Skutok sa stal v zimných mesiacoch v podvečerných hodinách (1. decembra 2021 o 16:50 hod.). Miesto nehody (priechod pre chodcov) nebol osvetlený, bol tmavý, chodkyňa bola oblečená v tmavom („čierna osoba malého vzrastu“). Poškodená bola oblečená v čiernom odeve bez reflexných prvkov, priechod pre chodcov nebol dostatočne osvetlený, na inkriminovanom mieste bola tma. Faktu, že inkriminované miesto, priechod pre chodcov nebol dostatočne osvetlený a zrejme z toho dôvodu je aj miestom častých dopravných kolízií, nasvedčujú i nedávne aktivity v rámci obce Matúškovo, v rámci ktorých došlo k osadeniu novej lampy a nového stĺpa osvetlenia v tesnej blízkosti priechodu pre chodcov. Aj táto iniciatíva jednoznačne nasvedčuje tomu, že pôvodné osvetlenie (existujúce v čase dopravnej nehody) bolo neuspokojivé.

5.7. Absolútne sa obhajkyňa nestotožňuje s výhradou prokuratúry, že súd nezohľadnil pri výmere trestu následky vzniknuté konaním obžalovaného, keď predmetné zranenia pravdepodobne zanechajú trvalé následky u poškodenej, pričom súčasne prokuratúra konštatuje, že trvalé následky sa jednoznačne dajú zhodnotiť až rok po úraze. Zohľadnenie týchto „pravdepodobných“ následkov, ktoré hypoteticky môžu/nemusia nastať v budúcnosti, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, by bolo v rozpore s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a následne vydané rozhodnutie by nebolo v súlade so zisteným skutkovým stavom veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti.

5.8. Pokiaľ ide o osobu obžalovaného ako ho vykreslila prokuratúra v odvolaní, obhajkyňa uviedla, že takýto obraz nie je objektívny, snád až zaujatý. Súd v rámci ukladania trestu by mal zohľadniť celkový obraz osoby obžalovanej, zhodnotiť osobné a majetkové pomery, sociálne zaradenie, pracovné výsledky, rodinný stav, správanie sa po čine a pod. Pri komplexnom pohľade na obžalovaného by sme zistili, že ide o osobu s usporiadaným rodinným životom, ktorý sa celý život živil poctivou prácou, zamestnával desiatky zamestnancov, riadne platil dane a odvody, plnil ostatné povinnosti vo vzťahu k štátu, z povahy svojho zamestnania trávil hodiny za „volantom“, denne najazdil stovky kilometrov. Obžalovaný je držiteľom vodičského oprávnenia a jazdí motorovým vozidlom viac ako 50 rokov, doposiaľ nebol súdne trestaný. Skutok, ktorý sa stal bol dopravnou „nehodou“, bol spáchaný z nebanlivosti. Obhajkyňa v žiadnom prípade nechce bagatelizovať početnosť spáchaných priestupkov na úseku cestnej premávky. Pokiaľ ide o vytýkané priestupky z ostatného obdobia (od 1. decembra 2021), ani v jednom prípade nešlo o závažný priestupok, o čom svedčí aj výška pokuty.

5.9. K námietke prokuratúry, že ust. § 39 Trestného zákona je fakultatívny inštitút trestného práva obhajkyňa uviedla, že sa v plnej miere stotožňuje s postupom súdu, kedy pri ukladaní trestu zohľadnil skutočnosť, že obžalovaný urobil vyhlásenie o vine a následne túto skutočnosť v zmysle § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 per analogiam Trestného zákona premietol do mimoriadneho zníženia trestu. Uvedený postup je plne v súlade s judikatúrou, rozhodovacou činnosťou súdov (Stanovisko trestnoprávneho kolégia

Najvyššieho súdu SR z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016) a tiež z súčasným znením Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024 (§ 39 ods. 5 Trestného zákona).

5.10. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti obhajkyňa v konečnom návrhu žiadala, aby odvolací súd preskúmal správnosť, zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku (výroku o treste) a správnosť postupu konania prvostupňového súdu a aby po preskúmaní veci postupom podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste, osobitne v časti výroku o uložení trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov, ktorého výkon sa podmienienečne odkladá, so skúšobnou dobou na 12 (dvanásť) mesiacov.

6. Obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne doplnil odvoláciu argumentáciu písomným podaním doručeným krajskému súdu 18. júna 2025. V odvolaní obhajkyňa dáva súdu na vedomie nové skutočnosti týkajúce sa aktuálnych osobných a rodinných pomerov obžalovaného, ktoré naliehavo odôvodňujú potrebu, aby obžalovaný mal naďalej vodičské oprávnenie a mohol viesť motorové vozidlá bez obmedzenia. V rodine obžalovaného došlo dňa 20. marca 2025 k vážnej situácii - 1,5-ročný vnuk obžalovaného, F. C., utrpel vážne zranenia pri páde do cca 2 metre hlbokkej šachty na vodu, na dne je betón. Daná situácia si vyžiadala a naďalej vyžaduje maximálne úsilie a starostlivosť rodičov o dieťa, spojené s pravidelným dochádzaním do zdravotníckeho zariadenia na vyšetrenia a kontroly. Situácia je vážna, sledovanie stavu dieťaťa je stanovené do 17-teho roku veku jeho života z obavy pred možným vznikom závažných následkov uvedeného pádu (epilepsie, záchvatov či vzniku porúch pohybového aparátu). Samozrejme, starostlivosť prioritne zabezpečujú rodičia dieťaťa. Otec dieťaťa súčasne finančne zabezpečuje rodinu a matka po tejto udalosti celkom prirodzene venuje zvýšenú pozornosť práve svojmu najmladšiemu dieťaťu. Súčinnosť obžalovaného v tejto nefahkej rodinnej situácii spočíva najmä v pomoci pri výchove a starostlivosti o ďalšie dve vnúčatá (8- ročného C. C. a 11- ročnú C. C.), ktoré majú vybudované s obžalovaným silný citový vzťah. Rodina obžalovaného je závislá na pomoci obžalovaného, najmä pokiaľ ide o zabezpečovanie dopravy vnúchat do školy a zo školy, na krúžky (výtvarný krúžok, tenis, angličtina), ktoré prebiehajú v miestach vzdialenejších od bydliska (6 km a 11 km), kam ich pravidelne dopravuje práve obžalovaný. Jednou zo základných zásad ukladania trestov podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona je to, že trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti by uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu obžalovanému výrazne zasiahlo do zabezpečenia tejto základnej starostlivosti o vnúčatá obžalovaného, čo by malo výrazný vplyv do životnej a sociálnej úrovne maloletých vnúchat obžalovaného. S ohľadom na uvedené obžalovaný úctivo žiada odvolací súd, aby napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste, osobitne v časti výroku o uložení trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku mu uložil trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov, ktorého výkon sa mu podmienienečne odkladá so skúšobnou dobou na 12 (dvanásť) mesiacov.

7. Prokurátorka sa k odvolacím námietkam obžalovaného ku dňu konania verejného zasadnutia písomne nevyjadrila.

8. Spisový materiál bol Krajskému súdu v Trnave (ďalej len krajský súd) riadne predložený na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného a prokurátorky 19. marca 2025.

9. Za účelom prejednania odvolaní nariadil krajský súd termín verejného zasadnutia na 24. júna 2025, ktorého sa zúčastnili prokurátorka krajskej prokuratúry, obžalovaný a jeho obhajkyňa. Pokiaľ ide o priebeh verejného zasadnutia, predseda senátu podal správu o stave vecí so zameraním na otázky, ktoré treba riešiť. Následne krajský súd postupom podľa § 326 ods. 5 Tr. por. na verejnom zasadnutí doplnil dokazovanie oboznámením evidenčnej karty vodiča č. I. 430-431 spisu, prepúšťacej správy z 25. marca 2025 a aktuálnymi správami a reláciami na obžalovaného. Strany sa k doplnenému dokazovaniu nevyjadrili. Iné návrhy na doplnenie dokazovania strany nemali, preto bolo dokazovanie vyhlásené za skončené.

10. V rámci konečných návrhov sa prokurátorka pridržala písomne podaného odvolania a uviedla, že v prípade obžalovaného ide o osobu, ktorá nerešpektuje pravidlá cestnej premávky, o čom svedčí jeho evidenčná karta, napriek nepriaznivému zdravotnému stavu rodinného príslušníka však považovala uloženie trestu zákazu činnosti za nevyhnutné a potrebné, a to s prihliadnutím na množstvo priestupkov, ktorých sa obžalovaný dopustil a v ktorých páchaní pokračuje. Žiadala, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a obžalovanému uložil zákonný a spravodlivý trest zohľadňujúci nedisciplinovanosť a ignoranciu vo vzťahu k rešpektovaniu pravidiel cestnej premávky, súčasne žiadala odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné. Obhajkyňa obžalovaného zotrvala na podanom odvolaní a dodala, že trest uložený napadnutým rozsudkom je neprimerane prísny, práve s ohľadom na súčasnú rodinnú a osobnú situáciu obžalovaného, preto žiadala o zváženie či sa nedá účel trestu docieľiť

aj bez uloženia trestu zákazu činnosti, najmä pokiaľ by bol zostal a bol by uložený trest odňatia slobody, ktorého výkon by bol podmiennečne odložený s tým, že obžalovaný si je dobre vedomý skutočnosti, že v skúšobnej dobe musí viesť riadny život a v prípade spáchania akéhokoľvek priestupku na úseku cestnej premávky aké dôsledky by to pre neho malo. Navrhla napadnutý rozsudok zrušiť v časti výroku o treste, osobitne trestu zákazu činnosti a uložiť trest odňatia slobody, ktorého výkon sa podmiennečne odloží vo výmere, akú súd uzná za vhodnú. Súčasne poukázala na obdobnú situáciu, kedy senát 6 To rozhodol o neuložení trestu zákazu činnosti. Obžalovaný súhlasil s obhajkyňou a dodal, že deň skutku má stále pred sebou, žije s tým, veľmi ľutuje, čo spôsobil. Hneď po nehode vyšiel z vozidla, videl, že poškodená prežila a že vstáva, pričom doslova povedala – nechajte ma, ja chcem ísť domov. Na pomoc pribehli ostatní, z auta vybral deku a prikryl ju. Veľmi to ľutuje, urobil maximum pre to, aby poškodená bola rýchlo odvezená do nemocnice, aby jej bola poskytnutá patričná pomoc. Poukázal na to, že v prejednávanej trestnej veci došlo k zmieru, ktorý nebol schválený. Uviedol, že je dôchodca, už nevykonáva podnikateľskú činnosť, jeho aktivity ohľadom dopravy sú minimálne. Pokutu, ktorá mu bola udelená, objasnil tak, že vychádzal z tretieho posledného domu z G. a zapasoval si pás a príslušník PZ ho nameral, kontroloval povinnú výbavu a 20 eur dostal za to, že mal neplatné osvedčenie od lekára ohľadom očnej prehliadky. Pokiaľ ide o zmenenú situáciu, ktorá nastala v jeho rodine, v krátkosti uviedol, že je teraz dosť potrebný a rád by pomáhal synovi s deťmi, nakoľko chodia do školy, do krúžkov, majú aktivity, je ich treba všade voziť, zoberie akýkoľvek trest i peňažný, a to len za to, aby mohol mať ešte vodičský preukaz.

11. Podľa § 315 Tr. por., o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por., odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 ods. 3 Tr. por., odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

- a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
- c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Tr. por., odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

12. Krajský súd ako súd odvolací na podklade podaných odvolaní preskúmal napadnutý rozsudok a zistil, že odvolanie podali prokurátorka a obžalovaný ako oprávnené osoby, v zákonom stanovenej lehote a proti výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Následne s poukazom na ustanovenie (ďalej len ust.) § 317 ods. 1 Tr. por. krajský súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolania prokurátorky a obžalovaného nie sú dôvodné.

Ku konaniu, ktoré napadnutému výroku o treste predchádzalo

13. Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo výroku o treste, v tomto smere žiadne námietky prokurátorka a obžalovaný v odvolaní nevzniesli a chyby konania odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., krajský súd vlastným prieskumom nezistil. Zo zápisnice z hlavného pojednávania vyplýva, že okresný súd dokazovanie ohľadom týchto výrokov vykonal zákonným spôsobom a v rozsahu dostatočnom na spravodlivé, stavu veci a zákonu zodpovedajúce rozhodnutie. Pokiaľ ide o napadnutý rozsudok, z jeho odôvodnenia vyplýva, ktoré skutočnosti vzal okresný súd za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé aj to, ako sa súd vyrovnal s obhajobou a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke trestu. Z pohľadu krajského súdu tak toto odôvodnenie spĺňa kritéria predpokladané ust. § 168 Tr. por. na odôvodnenie rozsudku.

K doplnenému dokazovaniu pred odvolacím súdom

14. Na základe dôkazných návrhov učinенých stranami v odvolacom konaní bolo na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu dokazovanie doplnené. Z prepúšťacej správy Národného ústavu detských chorôb

z 25. marca 2025 vyplynulo, že maloletý F. C. (vnuk obžalovaného) ako 1,5 ročný spadol do cca 2 metrovej hlbkej šachty na vodu, pričom na dne bol betón, bol prijatý na monitorovanie a doriešenie jeho zdravotného stavu. Z doplnenej evidenčnej karty vodiča krajský súd zistil, že obžalovaný získal vodičské oprávnenie na vedenie motorových vozidiel typu B dňa v roku 1978, v karte vodiča má aktuálne evidovaných 6 priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, za ktoré bol sankcionovaný uložením blokovej pokuty, naposledy 26. septembra 2024. Pokiaľ ide o oboznámené správy a relácie na obžalovaného, tam k žiadnym zmenám oproti konaniu pred okresným súdom nedošlo s výnimkou lustrácie v Centrálnnej evidencii správnych deliktov a priestupkov MS SR, z ktorej vyplynulo, že má aktuálne evidovaných 7 priestupkov, ktoré spáchal na úseku cestnej premávky, za ktoré mu bola uložená bloková pokuta vo výške od 10 do 40 eur. Obžalovaný naposledy priestupkovo konal 26. septembra 2024 (teda i po vynesení neprávoplatného odsudzujúceho rozsudku), kedy sa dopustil priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. l) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, keďže jazdil bez použitia bezpečnostného pásu, za čo mu bola uložená bloková pokuta vo výške 40 eur.

K výroku o treste

15. Prokurátorka namietala výmeru trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom, vytýkala neprimeranú miernosť s poukazom na priestupkovú minulosť obžalovaného, jeho EKV ako i na samotnú žalovanú trestnú činnosť a jej následok či postoj obžalovaného. Naopak obžalovaný v odvolaní uloženému trestu vytýkal neprimeranú prísnosť trestu zákazu činnosti s poukazom na jeho osobu, rodinnú situáciu, ktoré majú podľa jeho názoru takú intenzitu, že by na ne súd mohol prihliadnuť vo väčšej miere, konkrétne neuložiť trest zákazu činnosti. Skôr ako krajský súd dá odpoveď na otázku miernosti či prísnosti uložených trestov, musel preskúmať, či oba tresty boli uložené v súlade so zákonom.

K podmienenému trestu odňatia slobody

16. Pokiaľ ide o pomer a mieru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, okresný súd u obžalovaného správne skonštatoval, že u neho nie sú dané žiadne priťažujúce okolnosti. Rovnako správne ustálil u obžalovaného existenciu dvoch poľahčujúcich okolností, konkrétne podľa § 36 písm. l) Tr. zák., že sa priznal k spáchaniu trestného činu a úprimne ho oľutoval a podľa § 36 písm. k) Tr. zák., že dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu. V dôsledku prevahy poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi (ktoré neboli vzhľadnuté) v pomere 2:0, správne okresný súd aplikoval ust. § 38 ods. 3 Tr. zák., kedy znížil hornú hranicu ustanovenej trestnej sadzby (podľa § 157 ods. 2 Tr. zák. – 1 až 5 rokov) o 1/3, teda vychádzal z modifikovanej trestnej sadzby 1 rok až 3 roky a 8 mesiacov. Správne teda okresný súd konštatoval, že znenie Trestného zákona účinného do 5. augusta 2024 je pre obžalovaného priaznivejšie a správne trest neukladal podľa novelizovaného znenia Tr. zák.

17. Okresný súd nepochybil ani vtedy, ak pri ukladaní trestu obžalovanému aplikoval ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam o mimoriadnom znížení trestu, keďže obžalovaný na hlavnom pojednávaní učinil vyhlásenie o vine, súdom prijaté, bolo z hľadiska ďalšieho postupu významné, keďže v rozsahu jeho neodvolateľného priznania sa nevykonalo kontradiktórne hlavné pojednávanie, v dôsledku čoho sa podstatne urýchlilo rozhodovanie v tejto trestnej veci v zmysle stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R 44/2017. Takýto postup súdu bol opodstatnený aj tou skutočnosťou, že obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný, pričom boli zohľadnené aj jeho osobné pomery (vek, doterajší spôsob života).

18. Pokiaľ ide o druh trestu, okresný súd postupoval správne, keď obžalovanému uložil trest odňatia slobody. Rovnako správne postupoval, keď mu jeho výkon podmienenčne odložil na skúšobnú dobu, keďže na tento postup boli splnené všetky zákonné podmienky. Ani krajský súd nepovažoval za nevyhnutné na obžalovaného vplývať výkonom nepodmieneného trestu odňatia slobody. Nevyžaduje si to ani účinná ochrana spoločnosti a ani náprava obžalovaného, ktorý dosiaľ viedol riadny život. Správne okresný súd nesiahol po žiadnom z alternatívnych trestov k trestu odňatia slobody, lebo vzhľadom na povahu a závažnosť spáchaného prečinu, okolnosti prípadu a spôsobený následok v podobe ťažkej ujmy na zdraví by iný druh trestu nebol spôsobilý naplniť účel trestu sledovaný zákonom ani z hľadiska individuálnej, ani generálnej prevencie.

19. Pokiaľ ide o výmeru trestu, tak okresným súdom uložený osem mesačný trest odňatia slobody znížený na základe aplikácie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam bol vymeraný na samej dolnej hranici mimoriadne znižovanej trestnej sadzby. Pri podmienenom odklade výkonu trestu je okresný súd povinný v zmysle ust. § 50 ods. 1 Tr. zák. určiť skúšobnú dobu od jedného do piatich rokov, pričom určil skúšobnú dobu na úrovni jedného roka, čo je takisto na samej dolnej hranici zákonného rozpätia, čo je aj podľa krajského súdu dostatočne dlhá na to, aby obžalovaný spôsobom svojho života spoločnosti preukázal, že u neho išlo o jednorazový akt zlyhania, ktorý sa viac nebude opakovať.

K trestu zákazu činnosti

20. Okresný súd nepochybil, keď obžalovanému popri podmiennečnom treste uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu podľa § 61 ods. 2, ods. 3, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., keďže sa obžalovaný dopustil súdeného trestného činu v súvislosti s touto činnosťou, na ktorú treba osobitné povolenie.

21. Vo všeobecnosti je potrebné podotknúť, že pri trestných činoch v doprave nie je nevyhnutné zakaždým ukladať páchatelovi trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel každého druhu v cestnej premávke, pretože takýto postup by mohol byť v rozpore so zásadami a hľadiskami rozhodnými pre ukladanie trestu. Aj pri trestných činoch v doprave je potrebné pri ukladaní trestu zohľadňovať konkrétne okolnosti toho ktorého prípadu. Druh a intenzita trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Inak povedané, individualizácia trestu je prostriedkom na dosiahnutie primeranosti trestu, pričom len primeraný trest je trestom spravodlivým. Zároveň ale platí, ukladanie trestu zákazu činnosti pri trestných činoch v doprave, aj za situácie, že bola spôsobená len „ľahká“ ujma na zdraví, nemožno hodnotiť ako výnimočný postup súdu, lebo k ukladaní tejto sankcie, pri posúdení samozrejme konkrétnych okolností tej ktorej prejednávanej veci, súdy pristupujú pomerne bežne.

22. Z dokazovania vyplynulo, že v osobe obžalovaného sa jedná o nedisciplinovaného vodiča, ktorý opakovane priestupkovo koná. Z pohľadu krajského súdu je potrebné tiež dodať, že obžalovaný získal vodičské oprávnenie typu B v roku 1976, teda vodičským oprávnením disponuje 49 rokov, pričom v evidenčnej karte mal pôvodne evidovaných 32 priestupkov a jedno správne konanie na úseku dopravy, teda v prepočte nepripadá ani jeden priestupok na každý rok vodičského oprávnenia. Pokiaľ ide o závažnosť priestupkov v cestnej premávke, tak obžalovaný opakovane jazdil rýchlo, používal mobilný telefón počas vedenia motorového vozidla, porušil povinnosti vodiča, za čo mu boli ukladané blokové pokuty vo výške do 5 do 100 eur, čiže sa jednalo o priestupky menšej závažnosti s výnimkou priestupku z 25. septembra 2009, kedy prekročil rýchlosť a bola mu uložená pokuta vo výške 7000 Sk.

23. Zohľadňujúc potom vyššie popísané hľadiská dospel krajský súd k záveru, že uloženie trestu zákazu činnosti obžalovanému je v prejednávanej veci na nápravu obžalovaného a ochranu spoločnosti nevyhnutné uložiť, predovšetkým s poukazom na charakter obžalovaným porušených povinností, ktoré sú v zmysle zákona definované ako dôležité (dostatočne sa nevenoval riadeniu vozidla, nesledoval situáciu v cestnej premávke, nedal prednosť chodkyňi), ale tiež s poukazom na spôsobené následky v podobe ťažkej ujmy na zdraví poškodenej (otras mozgu, tržne pomliaždená 3cm rana v záhlavovej temenej oblasti vľavo, zlomenina strednej časti bedrovej časti vpravo, trieštivá zlomenina jamky bedrovej kosti vpravo, zlomenina krížovej kosti vpravo a zlomenina lomových kostí obojstranne s dobou liečenia 4 - 5 mesiacov) ako aj s poukazom na osobu obžalovaného, ktorý je vodičom s dlhoročnou praxou vrátane dostatočných znalostí právnych predpisov na úseku cestnej premávky, teda osobou dlhoročne denne sa pohybujúcu v cestnej premávke, od ktorej možno dôvodne očakávať zvýšenú opatrnosť.

24. Pokiaľ ide o výmeru trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v cestnej premávke, okresným súdom vymeraný trest na úrovni 2 rokov a 6 mesiacov je pri dolnej hranici, preto aj z pohľadu krajského súdu je trestom primeraným a spravodlivým, ktorý zodpovedá okrem iného významu porušených povinností, miere zavinenia, ako aj spôsobenému následku. Je dostatočne dlhý na to, aby u obžalovaného naplnil funkciu individuálnej prevencie, avšak nie príliš dlhý, aby na obžalovaného nepôsobil likvidačne. Uloženie kratšieho trestu zákazu činnosti aj z pohľadu krajského súdu bránil primárne následok spáchaného prečinu v podobe ťažkej ujmy na zdraví a sekundárne rozsah a význam porušených dôležitých povinností z jeho strany.

25. Na základe prezentovaných úvah krajský súd dospel k záveru, že oba okresným súdom individualizované tresty sú nielen zákonné, ale aj primerané a spravodlivé, ktoré v súhrne zohľadňujú jednak spôsob spáchania činu a jeho následok, tiež zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, ďalej jeho správanie po spáchaní trestného činu ako aj dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Od takto uložených trestov v ich súhrne možno aj podľa mienky krajského súdu dôvodne očakávať, že splnia svoju funkciu nielen z hľadiska individuálnej, ale aj generálnej prevencie a tiež predstavujú morálne odsúdenie činu spoločnosťou.

K odvolaniu prokurátorky

26. Odvolanie prokurátorky, v ktorom brojila proti výmere podmiennečného trestu, krajský súd vyhodnotil ako nedôvodné. Skutočnosti akcentované prokurátorkou v podanom odvolaní boli všetky zohľadnené okresným súdom v rámci ukladania trestu, konkrétne v časti uloženého trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke. Okresný súd totižto, hoci trest zákazu činnosti mohol ukladať za učené vyhlásenie aj pod dolnú hranicu jedného roka (min. 6 mesiacov), uložil ho

obžalovanému vo výmere 2 roky a 6 mesiacov. Podľa názoru krajského súdu práve tento druh trestu predstavuje najúčinnjší nástroj v boji proti trestným činom v doprave a okresný súd pri jeho výmere celkom správne prokurátorkou uvedené skutočnosti prioritne zohľadňoval.

27. Pritom zo samotného odvolania obžalovaného je zrejmé, že trest zákazu činnosti je pre neho oveľa citelnejší, než podmienka, hoc aj prísnejšia, uložená podľa predstáv prokurátorky. Navyše ukladanie prísnejšieho podmieneného trestu by podľa mienky krajského súdu nezohľadňovalo prokurátorkou v odvolaní opomínané okolnosti prípadu, konkrétne že obžalovaný dosiaľ nebol súdne trestaný, že o veku 70 rokov ide o jeho prvé trestnoprávne previnenie, že poškodenej poskytol potrebnú pomoc ihneď po dopravnej nehode, prejavoval záujem o poškodenú a jej zdravotný stav, bol v priebehu konania nápomocný orgánom činným v trestnom konaní – trestnú činnosť ľutoval, podnikal kroky smerujúce k schváleniu zmiernu, pričom k uznaniu viny obžalovaného došlo na základe ním učeného vyhlásenia o vine, ktoré bolo okresným súdom prijaté a že dobrovoľne nahradil poškodeným spôsobenú škodu.

28. Na margo prokurátorkou namietaného postoja obžalovaného k trestnej činnosti, krajský súd uvádza, že podanie riadneho opravného prostriedku proti uzneseniu o vznesení obvinenia je právom obžalovaného, ktorého využitie mu nemožno pripísať na ľarchu. Je síce pravdou, že obžalovaný sa počas prípravného konania od počiatku nepriznal k spáchanej trestnej činnosti, avšak verbálne i neverbálne aktívne prejavoval ľútosť nad svojim konaním, kedy poškodenej poskytol potrebnú pomoc, skontaktoval sa s dcérou poškodenej, zaujímal sa o jej zdravotný stav, dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu nielen poškodenej, ale aj zdravotnej poisťovni, poškodenej sa ospravedlnil a v konečnom dôsledku sa na hlavnom pojednávaní ku činu priznal, keď učinil vyhlásenie o vine, ktoré bolo súdom prijaté. V kontexte uvedeného niet žiadnych pochyb o úprimnej ľútosti obžalovaného na spáchaným činom.

K odvolaniu obžalovaného

29. Aj odvolanie obžalovaného vyhodnotil krajský súd ako nedôvodné. Uloženie trestu zákazu činnosti si v tomto prípade nepochybne vyžaduje účinná ochrana spoločnosti, tu najmä ostatných účastníkov cestnej premávky pred páchatelmi trestných činov v doprave, ktorí nerešpektujú predpisy týkajúce sa cestnej premávky. Neuloženie trestu zákazu činnosti popri podmienenom treste odňatia slobody pri porušení dôležitej povinnosti v cestnej premávke by nespĺnilo účel trestu, keďže práve trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá patrí medzi najúčinnjšie sankčné prostriedky ochrany bezpečnosti cestnej premávky (pozri rozsudok Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 5Tz 16/2003). Obžalovaný mal v minulosti dostatok príležitostí si ako vodič motorového vozidla vstúpiť do svedomia, byť disciplinovaný a dodržiavať povinnosti mu z toho plynúce, čo sa nestalo ani po spáchaní stíhaného skutku a dokonca ani po vyhlásení napadnutého rozsudku, kedy sa opätovne dopustil porušenia zákona na úseku cestnej premávky v podobe priestupkov, kedy použil mobilný telefón počas jazdy, prekročil rýchlosť a jazdil bez použitia bezpečnostných pásov. Počet priestupkov a tiež časový aspekt ich spáchania jednoznačne svedčí o potrebe obžalovaného na dostatočne dlhú dobu vyradiť z dopravy ako vodiča motorového vozidla, keďže jeho predchádzajúce postihy ani prebiehajúce trestné stíhanie neboli pre neho dostatočne odstrašujúce na to, aby zmenil svoje správanie a začal dôsledne rešpektovať pravidlá cestnej premávky.

30. Pokiaľ obžalovaný poukazoval na to, že vodičské oprávnenie potrebuje zo zdravotného a pracovného hľadiska, tak podľa názoru krajského súdu nejde o také okolnosti, ktoré by s ohľadom na spôsob spáchania trestného činu, vzniknutý následok či porušenie viacerých dôležitých povinností a osobu obžalovaného boli natoľko mimoriadne, že by odôvodňovali neuloženie trestu zákazu činnosti. Obžalovaný nie je zamestnaný, je starobný dôchodca a v jeho veku má zdravotné problémy už mnoho ľudí, nejde o nič mimoriadne. K obžalovaným akcentovanej rodinnej situácii krajský súd uvádza, že nehoda sa týkala jeho vnúčaťa, o ktoré sa ale primárne starajú jeho rodičia. Z pohľadu obžalovaného predstavuje starostlivosť o zvyšné vnúčatá len doplnkovú pomoc rodine, pri ktorej je možné využívať iné, alternatívne formy dopravy.

31. Na margo poukazu obžalovaného na rozhodnutie tunajšieho krajského súdu sp. zn. 6To/88/2023, kedy nebolo pristúpené k potrestaniu páchatel'a za trestný čin v doprave trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, krajský súd uvádza, že každý prípad sa posudzuje striktné individuálne, pričom v uvedenej trestnej veci išlo o diametrálne odlišnú situáciu, kedy páchatel' mal len 4 priestupky v doprave, posledný priestupkový postih dokonca spred 12-tich rokov a vodičské oprávnenie nutne potreboval kvôli zamestnaniu, keďže pracoval ako vodič dopravnej zdravotnej služby a aj trestný čin spáchal v rámci povolia ako vodič sanitky.

Záver

32. Na základe skutočností, úvah a právnych záverov prezentovaných vyššie v texte vyhodnotil krajský súd obe odvolania ako nedôvodné, preto ich obe postupom podľa § 319 Tr. por. na verejnom zasadnutí zamietol. Toto uznesenie bolo prijaté jednomyselne (§ 163 ods. 4 Tr. por., § 180 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.